

ЩОДО ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТУ «УКРАЇНСЬКА МАФІЯ»

І.В. Сервецький

*доктор юридичних наук, доцент,
професор кафедри спеціальної
техніки та оперативно-
розшукового документування
Національної академії внутрішніх справ,*

Ю.Ю. Чуфрін

здобувач

Постановка проблеми. Поняття «мафія» (італ. maf(f)ia) – таємна організація, що виникла у XVIII ст. на Сицилії, спочатку як форма організованої самооборони проти загарбників [1, с.298], а потім упродовж століть сформувалася, удосконалювалася як самостійна структура – класичне мафіозне утворення [2, с.198-206].

Свого піку мафіозні утворення досягли в Україні, коли представник Донецького мафіозного утворення об'єднав лідера мафіозного клану і посаду Президента України [3].

Наукові дослідження суті і змісту мафії стало можливими тільки після «революції гідності», коли був усунутий від влади головний мафіозі країни. Протягом цього часу більшість науковців займались обслуговуванням членів мафіозних утворень, сприяли у захисті кандидатських і докторських дисертацій, були науковими керівниками дітей, внуків та відвертих бандитів, виступали офіційними опонентами компільованих дисертацій, а тому про мафію було не тільки заборонено вести розмову, але й небезпечно для життя.

Науковці, які не зрадили совісті уважно спостерігали, аналізували, прогнозували крах класичного мафіозного утворення – «сім'ї Януковича» [4].

На цьому прикладі були побудовані всі мафіозні утворення, які зароджувались в Україні, причини та складові, механізми забезпечення життєдіяльності мафії, роль і місце політичних партій та рухів, які були задіяні при їх формуванні, способи використання органів влади, управління, зрадництва правоохоронних органів, залякування, фізичного та психологічного знищення, встановлення контролю над інтелектом нації, доведення до зубожіння населення, і на цьому тлі збагачення всіх мафіозних утворень, які були створені у всіх сферах суспільного життя за основу мафіозного утворення «сім'ї Януковича».

Аналіз останніх досліджень та публікацій у сфері протидії організованій злочинності дослідження науковців Ю.А. Вакутіна, М.П. Водька, О.І. Гурова, А.І. Долгової, О.О. Дульського, С.В. Дьякова, Ю.Г. Козлова, В.І. Литвиненка, В.Д. Пахомов свідчать, що уніфікованого визначення мафіозне утворення не існує.

Мета статі полягає в узагальненні теоретичних проблем щодо суті та змісту «мафія», розкрити поняття «мафіозне утворення» та запропонувати зміни та доповнення до Кримінального кодексу.

Основні результати дослідження. Вперше слово «мафія» було вжите у 1862–1863 рр., зокрема у м. Палермо в комедії Джузеппе Ріццотто «Мафіозі з намисництва» [5, с.298]. У 1869 р. воно потрапило в «Малий словник сицилійських слів» країни, де визначалося як сміливість, бравада, самовдоволення. Але у словнику нічого не було про його походження. Самі члени мафії воліють за краще називати свою організацію «Почесним товариством» «Донецьким земляцтвом», «Дніпропетровським земляцтвом», «Вінницьким земляцтвом» тощо, а слово «мафія» вважають зневажливим.

Перші вітчизняні наукові дослідження поняття «мафія» в Україні були започатковані В.П. Тимошенко, який запропонував поняття «мафія», але в сфері наркобізнесу, що вчиняються злочинними угрупованнями [6, с.90]. В.І. Шакур вказав на закономірності зрощування влади і злочинності та підкреслив суспільну небезпеку цього явища [7, с.226]. Вперше в Україні нами було дано поняття «мафіозного утворення» ще у 2000 р. за назвою «мафіозна поросль» – це молоде покоління, добре освічене, безмежно віддане своїм ідейним наставникам, що пережили крах своїх кумирів та, втративши право на привілеї, набравшись досвіду на цьому, маючи власність, жорстоко експлуатує громадян, чинить свавілля над людьми, доводять до повного зубожіння населення та зневіри в ринкові відносини, нав'язує антисуспільну мораль, безкарність, демонструє зневагу до державних інституцій [8, с.450-451].

Такі угруповання поступово перетворилися на відверто бандитські – гангстерські, інші стали олігархами, а певна частина перетворилася у «мафіозні утворення».

Бандитизм – гангстерські організовані групи, що мають місце в Україні вчиняють як правило корисливо – насильницькі злочини.

Олігархи, *oligarchie* фр. і англ. гр. (влада небагатьох) «погибель, біда», «злий, тонкий, худий» як правило вчиняють правопорушення у сфері економіки, порушуючи правила користування власністю, надрами, ухиляючись від цивілізованих норм, процентів сплати податків тощо [9, с.181].

Мафія – майбутнє нашого політичного життя, так стверджував А. Луїнос у своїй статті ще у 1991 р., що не втратила своєї актуальності сьогодні [10, с.182].

«Мафіозне утворення» створюється і діє за принципом сім'ї, із близьких людей, де метою є збагачення, набуття власності, нерухомості та здобуття інших пільг і переваг над конкурентами.

Тут доречним буде пояснення слова «мафія» – сім'я – є первинним та основним осередком суспільства. Сім'ю складають особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки. Як відомо, сім'я створюється на підставі шлюбу, кровного споріднення, усиновлення, а також на інших підставах не заборонених законом і таких, що не суперечать моральним засадам суспільства [11].

Близькі особи – особи, які, незалежно від зазначених умов, чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний брат, рідна сестра, дід, баба, прадід, прабаба, онук, онучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, теща, свекор, свекруха, усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням згаданого суб'єкта [12].

Квазі сім'я – значенням відповідає прикметникам несправжній, уявний, має важливе значення для визначення поняття «мафія» [13, с.128].

Тобто, набуті квазі відносини – кум, кума, хрещений батько, мати по відношенню до батьків хрещеника та хрещеної матері (батька) [13, с.396]. Сват, сваха [14, с.67] – чоловік або жінка, які, добре знаючи весільні обряди, порядкує на весіллі, влаштовує шлюб. Мати або родичка одного з подружжя щодо батьків або родичів другого та інші відносини, які набуваються в процесі сімейного життя.

Такі відносини означають, швидше, панування неформальних, не узаконених стосунків, їх домінування над формальною, легальною системою правил поведінки між членами мафіозного утворення. Зародження української мафії має свої закономірності та особливі складові, які притаманні злочинній організації, яка досягла найвищих форм організованої злочинності. Тому нами запропоновано поняття «мафіозне утворення», що має бути доповнено до ст.28 КК України як найвищий ступінь злочинної діяльності.

Серед причин, що сприяли розвитку мафіозних утворень слід назвати традиційні, що послужили їх розвитку, а саме:

1) відсутність авторитета законних представників органів влади; 2) розростання бюрократичного апарату та його неспроможністю допомогти простій людині; 3) високим рівнем надприбутків, що надходить від тіньової економіки (торгівлі зброєю, наркотиками, проституцією, торгівлею людьми) й інші визначення організованої злочинності. Проте організована злочинність зовсім не є синонімом мафії, яка в свою чергу, не має монополії на злочинну діяльність.

Варто зазначити, що більшість американських авторів ототожнюють поняття «організована злочинність» і «гангстерська злочинність» ганстер (від англ. gang – зграя, банда або від gun – револьвер, рушниця) [15, с.26], оскільки остання є невід'ємною частиною, органічним елементом будь-якої форми або виду організованої злочинності у США.

Не випадково лідери злочинних угруповань, скориставшись несприятливими соціально-політичними проблемами, стихійним формуванням ринкових відносин, повною відсутністю правової бази, розвернули пропаганду серед населення культу всездозволеності, антиморальності, насаджуванням бандитські звичаї, традиції, культивувався досвід зарубіжних мафіозних «Коза ностра» (з італ. – наша справа), адже сучасна її структура почала формуватися у 1930-1931 рр. [16].

Японські «Якудза», що в картярській грі означало «свиня» («я» з яп. – вісім; «ку» – дев'ять, «дза» – видозмінене сан, тобто три; у сумі двадцять – найгірше число в японських картах). Назва «Якудза» згодом була перенесена на

всі групи організованої злочинності і до сьогодні використовується з терміном «борекудан» [17, с. 235-268].

Колумбійські картелі на відміну від більшості інших транснаціональних злочинних організацій, які вчинюють, як правило мають найрізноманітнішу злочинну діяльність, картелі займаються виключно наркобізнесом. На практиці картелі створили високоорганізоване корпоративне злочинне середовище, бізнес якого ґрунтується на таких ефективних принципах управління, як спеціалізація і поділ праці [18, с. 241].

Нігерійські злочинні організації набули поширення в Нігерії нещодавно, поява яких пов'язують з падінням цін на нафту на початку 80-х років ХХ ст. і викликаною цим дезорганізацією нігерійської економіки [18, с.241-265].

Про наявність організованої злочинності у колишньому СРСР вперше відважились заявити такі вчені, як: Ю. М. Адашкевич, Д.І. Гуров, С. В. Дьяков, А. І. Долгова, В. С. Овчінський та ін., але назвати джерело злочинної, антилюдської діяльності ці вчені не наважились.

На думку А.І. Гурова, в Росії була злочинність, і, безперечно, професійна, за якої злочинці-одинаки і навіть цілі групи вчиняли систематично одні й ті самі злочини, перетворюючи це на єдине джерело існування, ніби на своєрідну професію. Між професійною й організованою злочинністю є певна схожість, їх часто плутають [19]. Слід відмітити, що головна відмінність мафіозного утворення від професійної злочинності полягає в тому, що професійні злочинці – це кримінальні злочинці, мафіозі – співтовариства, які за мету мають у першу чергу збагачення. При певних умовах мафіозні утворення можуть бути класичними злочинними співтовариствами.

Виникає питання: Чи могла існувати організована злочинність в умовах страшних репресій? По-перше, тоталітарний режим, монополізуючи виробництво і торгівлю, не допускав розвитку тіньової економіки, а тим більше, тіньового ринку. По-друге, тоді не було корупції завдяки неподільному пануванню КПРС, стрімкій ротатції кадрів через постійні репресії, а також психологічному настрою народу, який очікував незабаром світлого майбутнього – комунізму.

Ще у 1995 р. нами було висловлена думка про те, що комуністична партія була класичним корумпованим формуванням, а її ортодоксальна частина складала ядро організованої злочинності в Україні, яка вела і веде антиукраїнську політику [20, с.37]. Сьогодні можна стверджувати про те, що в Україні сформувались «мафіозні утворення», під назвою «Українська мафія», члени яких безжалісно експлуатують громадян, природні ресурси країни, розтлівають молодь, активно протидіють державним органам.

Лідери таких мафіозних утворень для того, щоб зміцнити свій вплив стали обростати зв'язками серед представників органів влади, вербувати і брати на «повне утримання» родичів дружин, дітей, працівників різних міністерств, відомств, і в першу чергу правоохоронних органів тощо. Пишаються, коли їх підлеглі називають «папою», «батьком», «шефом», «богом» тощо.

Тому, одним із негативних результатів, що відбувались у криміногенному середовищі, набуло поширення серед молоді рекету, сутенерства, проституції, кіднепінг – викрадення людей з метою шантажу, отримання викупу [21, с.428].

Особливо в останні роки поширювались серед населення негативні звичаї і традиції злочинного світу. Кримінальною романтикою була охоплена значна частина нашого суспільства, яка послужила соціально-кримінальною основою формування злочинної поведінки і виникнення антигромадських груп протиправної орієнтації. Це негативне соціальне явище полягає в легально-офіційному поширенні образу життя кримінальної еліти, нав'язування культу (злодія в законі), безкарності та зневаги до суспільства. Незважаючи на те, що і пропаганда, і самі звичаї, і норми поведінки злочинців суперечать загальнолюдській моралі виникло таке поняття як «державна корупція».

Корупція реально загрожує національній безпеці, суспільству в цілому. Бізнесмени змушені давати хабарі, для того щоб вирішити свої бізнесові проблеми. Хабар став нормою суспільного життя, а дача хабара – нормою поведінки.

Глибоко проникаючи в усі сфери суспільного життя, корупція стає основною функцією діяльності державних установ, укладом їх життя. Корупцію підігрують дві потужні сили: егоїзм і жадібність чиновника. Через егоїзм багато високопосадовців замішані в корупції і залишаються байдужими до потреб народу. З іншого боку, нестримна їх жадоба спонукає до наживи, за будь-яку ціну і перетворюється у патологію.

Корупціонери, дорвавшись до влади і багатства, здійснили на свою користь небачений раніше в історії перерозподіл загальнонаціонального надбання і сформували особливий вид – мафіозне утворення.

Корупціонери все ширше застосовують способи ротації кадрами в усіх сферах. Такі відносини за умов безкарності, всездозволеності, кругової поруки, провокацій та зловживань набувають ознак мафіозного утворення у всіх сферах суспільного життя. Сформовані трудові відносини у сільському господарстві, на підприємствах (Ахметовщина), установах, у навчальних закладах (Калетніковщина, Ківаловщина, Мельниковщина), виявлені уже в наш час при Міністерстві надзвичайних ситуацій (Бочковщина) й ін. міністерствах та відомствах, де залишились представники старої мафіозної системи. Відносини у таких колективах набули патологічних рис, рабської відданості, підлості, некомпетентності. Більше того, такі колективи давно поділені на «своїх» – членів «мафіозного утворення» та ізгоїв колективів – люмпенів, пахарів, яких переслідують, знущаються, а по команді «пахана, папи» знищують.

Захистити свої права від «мафіозних утворень» у сучасних судах ще неможливо, оскільки керівники «папи» взяла на себе функції захисту честі і гідності колективу, втручаються в роботу суду, витрачають значні кошти на позитивне вирішення за будь-яких питань.

З цього можна уявити собі портрет сучасного мафіозі. Це – керівник з солідним статусом, особа, яка вирішує всі питання колективу, надає допомогу тільки своїм членам мафіозного утворення або іншим за домовленістю, дбає про свій імідж, застосовує вишукані способи втягування у залежність, йде на безпрецедентні затрати «общака», дбає про забезпечення конспірації своїх протизаконних операцій, залучає на свій бік прихильників органів влади, правоохоронних органів тощо. Тому, саме через жадібність, продажність чиновни-

ків, які повинні боротися з корупцією, так вільно і нахабно себе почувають мафіозі і так страждають прості громадяни.

Для мафіозних утворень характерною рисою є також і кругова порука, насаджується точка зору «ви у нашій команді чи ні». Не випадково у певних народів протидією проти мафії є кровна помста, що зазвичай склалася ще у родовому ладі як універсальний засіб захисту честі та майна сім'ї. Обов'язок родичів убитого або ображеного помститися винуватцю передавалася з покоління в покоління, охоплюючи не одну, а кілька споріднених сімей.

Поняття честі несе морально-етичне навантаження й означає те, як людина повинна себе вести, щоб не заплямувати свою репутацію, гідність чи добре ім'я. Честь може бути фамільною і родовою, належати родині і всім поколінням.

У такому випадку вона є моральним символом, супроводжуваним символами соціальні – дворянське звання, суспільне визнання тощо. У подібній поведінці немає ознак організованості; тут можна говорити лише про якусь «технічну» основу мафіозної діяльності, але не про неї саму. Недарма, саме такі групи-підлітки стають найчастіше рекрутами справжньою мафії та організованої злочинності. Професійні рекетири, наркомани, вбивці беруть над ними «шефство», поступово втягуючи їх у свою систему, однак сама система, тобто мафія, побудована на інших законах.

Головним принципом діяльності «мафії» є закон «омерти» [22], що передбачає мовчання під загрозою застосування насильства. Якщо член «мафії» вчинив вбивство чи інший тяжкий злочин, він знає, що «свої» його ніколи не видадуть.

У таких випадках «мафіозні утворення» – це тісно згуртовані, таємні співтовариства людей, що застосовують насильство і до «своїх», і до «чужих». Навпаки порушенням людських законів, так само як і поняття честі (морального принципу захисту людської гідності) змінюють тут свою орієнтацію і зміст. Злочином стає все те, що порушує неписані закони таємного співтовариства. «Зрада» не карається, проте, карається будь-яка особа за зраду. Групова мораль займає місце загальнолюдських цінностей; колективізм існує тільки в соціально збоченій формі.

Мафія як колективна діяльність набула форми боротьби за «честь» небезкорисливо. Мафіозні форми боротьби за владу найбільш розвинені у відсталих суспільствах, які не пройшли «школи капіталізму». Як ідеально-типова модель капіталізм надає всім рівні і необмежені шанси в боротьбі за економічний успіх, що проходить в умовах відкритої і чесної конкуренції. Зрештою мафіозні утворення перейшли до повного зрощування, взаємного проникнення мафіозної і бюрократичної ієрархій у всіх сферах суспільного життя.

Науковці відзначають про схожість процесів формування італійської мафії, пік на яку припадав 30–60-і рр. XX: в Росії формування мафії йде по висхідній, а в Україні – по спадаючій.

Розвитку мафії сприяє не тільки наявність відсталою периферії, але й вона процвітає в умовах незрозумілості ринкових відносин. Недосконалість господарського механізму та юридичної бази малого, середнього та великого

бізнесу, обплутаного масою бюрократичних заборон, направляє природний егоїзм людей в незаконне русло: отримання вигідних держзамовлень, вибивання податкових пільг, переваг тощо.

Там, де порушуються закони «мафії», групові інтереси, вступає в силу закон «вендети» [21, с.81] помсти за зраду. За своєю природою принцип вендети — це кровна помста (від італ. vendetta — помста) — принцип, згідно з яким особа, яка вчинила вбивство, або хто-небудь з членів її сім'ї, роду, клану, угруповання. Помста як спосіб захисту гідності своєї сім'ї можлива тільки в патріархальному суспільстві, де відсутня розвинена система правового захисту через судові органи. Індивід фактично бере на себе функції держави, монополізує законне насильство. Варто цьому перетворитися на звичай, і до насильства починають вдаватися члени мафії як з метою рекету, вибивання грошей з фірм-боржників, так і викраденням людей, з вимогою викупу тощо.

Дружба, як самостійна цінність, втрачає сенс задоволення, придбаного від спілкування з близькою людиною. В мафіозній організації дружба стає інструментом досягнення цілей, що лежать за межами безпосереднього почуття. «Інструментальна дружба — це різновид кредитної картки або пароля, формула яких звучить так: «скажи, що ти прийшов від мене» або «назви моє ім'я». На цій основі виникають жорстко структуровані зв'язку: «не просто мій друг, але друг мого друга».

Адміністративна система не просто зростається з мафією, а й сама будується за тими ж принципами. Чиновницька солідарність ґрунтується не на інтимно-родинних відносинах, а на принципах інструментальної дружби. Принцип довіри діє ефективніше будь-якого формального зобов'язання, юридичного акту. На відміну від останнього клятву вірності не можна порушувати. Тому можна говорити про перетворенні квазісімейних відносин у жорстко структуровану систему мафію.

Настав час взяти під контроль корупціонерів за допомогою правосуддя, але для цього необхідно провести реорганізацію судової системи, запровадити інститут державних і світових суддів суду присяжних, за умови, що мировий суддя обиратиметься населенням округу на альтернативній основі.

Висновки. Отже, події, які відбулися в Україні переконливо свідчать про те, що в Україні було сформовано класичне мафіозне утворення на прикладі «сім'ї Януковича».

Більше того, такі «мікромафіозні утворення» були створені у всіх сферах суспільного життя, де їх керівники були, перебували, перебувають на службі, обіймаючи високі посади одночасно є керівниками мафіозних утворень.

Практика підтвердила про необхідність внесення змін до ст. 28 Кримінального кодексу поняття «мафіозне утворення» або інше поняття, яке б передбачало кримінальну відповідальність за створення та членство в якому передбачало підвищену кримінальну відповідальність, як за злочинний промисел. Це дало б змогу успішно виявляти, документувати та притягувати до кримінальної відповідальності найбільш небезпечних злочинців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Словарь иностранных слов. – [14-е изд., испр.] – М. : Рус. – 606 с.
2. *Сервецький І.В., Чуфрин Ю.Ю.* Деякі проблеми кримінальної відповідальності організатора злочинної діяльності. НАУ / Юридична наука. 2015. – № 3. – С. 198-206
3. Президентом України 25 лютого 2010 року був обраний Віктор Федорович Янукович. – Тиждень.ua/ <http://tyzhden.ua/News/111389>
4. Україна просить 28 країн повернути гроші, вкрадені «Сім'єю» Януковича. Тиждень.ua/ <http://tyzhden.ua/News/111389>
5. *Михайлов О.Є.* Кримінологія: [навчальний посібник]. – К. : Знання, 2012. – 517 с.
6. *Тимошенко В.А.* Кримінологічна характеристика наркобізнесу – сутність та призначення // Право України. – К., 2006. – № 7. – С.89-93.
7. *Шахун В.І.* Влада і злочинність. – К. : 1997 – 226 с.
8. *Сервецький І.В.* Боротьба з організованою злочинністю і корупцією в Україні – умова розвитку економічних відносин: теоретичний аспект // Правосуддя – гарант законності у сфері економічних правовідносин. Науково-дослідний інститут «Проблем людини» Вищий арбітражний суд України Донецька обласна адміністрація. / Під ред. Комарової А.І. – Київ, 2000. – Т. 21. – С.552
9. Етимологічний словник української мови: Т.4.; [ред. кол.: О.С. Мельничука (голов. ред.) та ін.] – К. : Наукова думка, 1983. – 652 с.
10. *Лутіньський А.* Українська революція євромайдан. 2015. [aahttps://www.facebook.com/uarevo/post](https://www.facebook.com/uarevo/post)
11. Сімейний кодекс України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, № 21-22, ст.135
12. Про запобігання корупції. Закон України. Верховна Рада України. від 14 жовтня 2014. № 1700-VII.
13. Словник української мови. Академічний тлумачний словник (1970-1980) Т. 4, 1973. – С. 128.
14. Словник української мови. Академічний тлумачний словник (1970-1980) Т. 9, 1978. – С.67
15. Словник української мови. Академічний тлумачний словник (1970-1980) т. 2, 1971. – С.26.
16. *Дикки Джон.* Cosa Nostra. История сицилийской мафии. <https://www.google.com.ua>
17. *Цветов В.Я.* Пятнадцатый камень сада Рёандзи. Мафия по-японски. – Минск : Беларусь, 1989. – 384 с.
18. Основы борьбы с организованной преступностью. – М., 1996. – 734 с.
19. *Гуров А.И.* Организованная преступность не миф, а реальность. – М. : Знание, 1992.
20. *Сервецький І.В.* Теорія і практика боротьби з організованою злочинністю та корупцією в економіці України: матеріали конференції. Організаційно-правові проблеми економічної безпеки України та кадрове забезпечення їх вирішення. Львів, 1995. – С.36-38
21. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [уклад. і голов. ред. В.Г. Бусел]. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2003. – 992 с.
22. Термін «мерта» виник на Сицилії у 16 сторіччі під час іспанського панування. Мафія загалом, і негласний закон мовчання та відмови від співпраці з владою,

зокрема, виник в наслідок жорстокого поводження іноземних окупантів з місцевим населенням. Негласні закони мафії, такі як омерта, виникли через втрату довіри населення до законної влади, почуття безпорадності перед можновладцями. Закони мафії дозволяли пригнобленим людям із бідних регіонів Сицилії зберегти свою гідність, пропонували певну стабільність та структуру у взаємовідношенні між членами різних підпільних та злочинних угруповань. Вікіпедія — http://uk.wikipedia.org/wikicite_note-mf-

Сервецький І.В., Чуфрін Ю.Ю. Щодо поняття та змісту «Українська мафія»

У статті досліджується питання кримінальної відповідальності за створення та діяльність мафіозного утворення. Розглянуто проблемні питання кримінальної відповідальності за створення та членство у мафіозному утворенні. Запропоновані зміни та доповнення до Кримінального кодексу такими поняттями як: «мафіозне утворення», «особливості злочинної діяльності».

Ключові слова: кримінальна відповідальність за створення та діяльність мафіозного утворення.

Сервецкий И.В., Чуфрин Ю.Ю. Относительно понятия и содержания «Украинская мафия»

В статье исследуется вопрос об уголовной ответственности за создание и деятельности мафиозного образования. Рассмотрены проблемные вопросы уголовной ответственности за создание и членство в мафиозной организации. Предложены изменения и дополнения в Уголовный кодекс такими понятиями как «мафиозное образование», «особенности преступной деятельности».

Ключевые слова: уголовная ответственность за создание и деятельность мафиозного образования.

Servetskiy I.V., Chufryn Y.Y. As to the concept and content of «Ukrainian mafia»

The article examines the issue of criminal responsibility for the creation and formation of a mafia. Considered issues of criminal responsibility for the establishment and membership of a mafia formation. The proposed amendments of the criminal code such concepts as mafia formation, especially criminal activity.

Key words: criminal responsibility for the creation and operation of mafia education.

Стаття надійшла до редакції 02.02.2015.